

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Palánki Gábor ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Markovics Tihamér ügyvéd által képviselt **alperes** ellen élettársi közös vagyon megosztása iránti ügyében a Vas Megyei Bíróság 2009. október 7. napján meghozott 17.P.20.265/2008/38. számú ítélet ellen az alperes részéről 39. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán a 2010. október 19. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

### í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes megfizetni a felperesnek 15 napon belül 50.000 (Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles az alperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 255.700 (Kettőszázötvenötezer-hétszáz) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság támadott ítéletében megállapította, hogy peres felek 1998. december végétől 2003 januárjáig élettársi kapcsolatban éltek. Ezen időszak alatt a felek közösen szereztek az 1-13. tételszám alatt felsorolt ingóságokat 753.700 Ft értékben. Közösen szereztek a **helység 1-i ...2** helyrajzi számú kereskedelmi árusítóhely megjelölésű ingatlant 3.000.000 Ft értékében, továbbá rendelkeztek 5.200.000 Ft összegű készpénzzel.

A felek szerzési arányát a bíróság 50 - 50 %-ban állapította meg figyelemmel a csatolt jövedelemigazolásokra, a felperes által a háztartásban végzett munkára, továbbá arra a tényre, hogy az alperes a munkaidején túl egyéb jövedelemszerző tevékenységet is folytatott. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy felperes 600.000 Ft értékben rendelkezik az 1-14. tétele szám alatt felsorolt különvagyonni ingóságokkal.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest a felperes különvagyonni ingóságainak kiadására, továbbá a megrongálódott és szintén felperes különvagyonát képező bútor és hűtőgép értékének felperes részére való megfizetésére 162.000 Ft összegben, továbbá ennek 2003. január hónaptól járó kamatai megfizetésére. Kötelezte az alperest a közös vagyont képező ingóságok fele értékének, azaz 376.850 Ft-nak a felperes részére történő 30 napon belüli megfizetésére azzal, hogy a közös tulajdonú ingóságokat az alperes kizárólagos tulajdonába adta. Kötelezte továbbá az alperest az életközösség megszakadásakor meglévő vagyonszaporulat (azaz a 3.000.000 Ft értékű, 2003. április 18. napján értékesített ingatlan, valamint az 5.200.000 Ft összegű és 2003 májusában alperes által kölcsönadott készpénz) fele értékének, azaz 4.100.000 Ft összegnek a felperes részére való 30 napon belüli megfizetésére. Egyebekben a kereseti kérelmet elutasította. Rendelkezett a perköltségről.

Az ítélet indokolása kitért arra, hogy az elsőfokú bíróság elutasította a felperesnek a **Helység 1 ...1** helyrajzi számú ingatlannal kapcsolatosan előterjesztett 10.500.000 Ft összegű igényét, ugyanis azt az alperesi előadást fogadta el, miszerint alperes az ingatlant 3.000.000 Ft ellenértékért 1998. december 5. napján kelt szerződéssel az élettársi kapcsolat kezdete előtt, a volt feleségével közös ingatlan eladásából származó 4.000.000 Ft vételárból vásárolta, így az az alperes különvagyonát képezte. Bizonyítottság hiányában nem fogadta el azt a felperesi előadást, miszerint az ingatlan a felperes által az alperes részére átadott 3.000.000 Ft összegből került megvásárlásra, majd további 1.000.000 Ft közös vagyoni pénzeszközből a felek az ingatlant felújították. Így nem látta megalapozottnak azt a kereseti kérelmet, hogy az ingatlan 12.000.000 Ft-os eladási árából - a méltányos elszámolás körében - 10.500.000 Ft a felperest illelne.

Nem fogadta el az elsőfokú bíróság - az e körben tett ellentmondásos és kellően nem igazolt előadásokra tekintettel - az alperes azon állítását sem, miszerint a 2003. május végén kölcsönadott 5.200.000 Ft összeg az alperes magánvagyonából származna. Ezt a bíróság az élettársi kapcsolat időtartama alatt keletkezett vagyonszaporulatlak tekintette és ekként számolta el a rendelkező részben írtak szerint.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, kérve az ítélet megváltoztatását, a kereseti kérelem elutasítását, továbbá a felperes perköltségben marasztalását. Ugyanakkor valamennyi ingóság felperes részére való kiadását vállalta azzal, hogy azok a felperes magánvagyonát képezik.

Az elsőfokú eljárásban előadottakkal egyezően kifejtette, hogy a felek nem voltak élettársak, az érzelmi és nemi kapcsolat azt nem alapozta meg, közös vagyonszaporulat sem keletkezett. Az alperesi ingatlanok mindegyike az alperes vagyonából és jövedelmeiből került megvásárlásra.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást - a felek által felajánlott körben - lefolytatta, helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetéseivel az ítéltábla egyetért.

Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy a felek együttélése hordozza az élettársi kapcsolat valamennyi ismervét. Az érzelmi és a nemi kapcsolat ténye nem volt vitatott. A felek 1998 decemberétől közös háztartást vezettek, a közös háztartás 2001 nyarától sem szűnt meg, amikortól a felperes az éjszakákat - hely hiányában, objektív szükségszerűségből - a szülei ingatlanában töltötte. Alperes ezt vitatta, azonban a felperes a meghallgatott számos tanúval bizonyította, hogy a felek között gazdasági közösség is fennállt, hosszú távú közös gazdasági céljaik elérésére együttműködtek (közös értékpapírszámla, a **Helység 1 ...1** helyrajzi számú ingatlan felújítása). A felek összetartozásukat, kapcsolatukat a kívülállók felé is vállalták, családként jelentek meg. Megalapozottan állapította tehát meg az elsőfokú bíróság, hogy a felek együttélése a Ptk. 685/A. §-ában definiált élettársi kapcsolatnak tekinthető.

A felajánlott bizonyítékok helyes mérlegelésével határozta meg az elsőfokú bíróság a felek által közösen szerzett vagyon körét, és helyesen állapította meg a felek szerzésben való közreműködésének arányát is. Ennek alapján az élettársi közös vagyon felek közti elszámolása a jogszabályoknak megfelelő. (Ptk. 578/G. §)

Alperes fellebbezésében az élettársi kapcsolat fennálltára vonatkozó ítéleti megállapítást támadta. A fenti, az elsőfokú bíróság által kellően megindokolt megállapításon alapuló vagyoni elszámolás mikéntjére nem tér ki, az

elszámolást tételesen nem vitatta, erre vonatkozóan az elsőfokú eljárásban további bizonyítási indítványt sem terjesztett elő.

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján annak helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

Alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, így az ítélőtábla a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a 4.262.000 Ft fellebbezési perérték után számított 255.700 Ft összegű feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az állam javára, valamint 50.000 Ft összegű, a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendeletben megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség felperes részére való megfizetésére.

Győr, 2010. évi október hó 19. napján

**Dr. Lezsák József sk.**  
a tanács elnöke

**Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.**  
előadó bíró

**Dr. Szalay Róbert sk.**  
bíró

A kiadmány hitelül:

Tisztviselő